

NOWY DZIENNIK

WYDANIE WIECZORNE

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7.
Telefon Nr. 102-79. Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89.
Konto czekowe P.K.O. w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12-ej do 1-ej w południe.

10
min

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rękopisów redakcja nie zwraca.
Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie.

Wyrok śmierci uchylony Chaskielewicz skazany na dożywotnie więzienie

(Telefonem od naszego korespondenta)

WARSZAWA, 17. 9. (A) DZIŚ PUNKTUALNIE O GODZINIE PIERWSZEJ SĄD APELACYJNY W WARSZAWIE OGŁOSIŁ WYROK W PROCESIE JUDKI CHASKIELEWICZA Z

MIŃSKA MAZOWIECKIEGO. WYROK ŚMIERCI, WYDANY W PIERWSZEJ INSTANCJI ZOSTAŁ UCHYLONY, ZAŚ JUDKA CHASKIELEWICZ ZOSTAŁ SKAZANY NA KARĘ DOŻY-

WOTNIEGO WIĘZIENIA. W MOTYWACH WYROKU SĄD UZNAŁ, IŻ CHASKIELEWICZ DZIAŁAŁ POD WPLYWEM OGRANICZONEJ ODPOWIEDZIALNOŚCI.

Pod znakiem nowego spadku franka

Paryż, 17. 9. (A) Dalsza stała zniżka franka w stosunku do wszystkich walut światowych budzi poważne zaniepokojenie w kołach finansowych. Zarówno sfery gospodarcze, jak i finansowe, starają się jednak ocenić wytworzoną obecnie sytuację z największym spokojem, unikając wszystkiego, co mogłoby przyczynić się do powiększenia nastrojów pesymistycznych. Prasa finansowa przedstawia obecne wydarzenia jako dobre posunięcie taktyczne kierowników francuskiego funduszu wyrównawczego, który krzyżuje w ten sposób plany spekulacji, nie pozwalając jej na zakup dewiz po zbyt niskiej cenie i utrudniając w ten sposób z punktu widzenia technicznego dalsze ataki na franka. Fundusz wyrównawczy zachowuje również w ten sposób swój zapas złota i dewiz. Równocześnie podkreśla się iż przez zniżkę kursu franka powiększa się możliwości eksportowe przemysłu francuskiego, utrudniając także na skutek zbyt wysokiej ceny import produktów zagranicznych. Z drugiej strony siły miarodajne wskazują na to, iż zniżka franka przyczyniła się do sanacji położenia Banku Francji. Obecnie waluta

francuska — pisze „Information“ jest pokryta w 100 proc. złotem i normalnymi papierami handlowymi. Obecny zapas złota przeliczony jest bowiem po kursie 49 miligramów złota 900-nej próby. Gdyby się ten zapas przeliczyło po obecnym kursie złota, który bank francuski płacił we czwartek — 32.929 franków za 1 kg, to okazałoby się po dodaniu jeszcze zapasów posiadanych przez fundusz wyrównawczy i fundusz obrony rent, iż powiększenie się jego wartości kompensuje prawie w zupełności kwotę 30 miliardów, na którą obliczana jest ogólna suma bezprocentowych kredytów i pożyczek, udzielanych przez Bank skarbowi państwa.

Paryż, 17. 9. (A) Mimo uspakajających komentarzy prasy finansowej sytuacja franka uważana jest nadal za niezadawalającą, a to głównie na skutek czynników natury politycznej.

Wskazuje na to zwłaszcza prasa prawicowa, która oddając hołd wysiłkom ministra Bonneta i pochwalając taktykę francuskiego funduszu wyrównawczego, podkreśla, iż na obecną zniżkę franka wpłynęły w pierwszym rzędzie powody natury społeczno-politycznej, a mianowicie ostatni manifest wyborczy partii socjalistycznej i ponawianie się strajków okupacyjnych. Aczkolwiek ostatni taki większy strajk w zakładach „Simca“ udało się rządowi zlikwidować dość szybko przy współpracy konfederacji generalnej pracy — to jednak zamącił on atmosferę pauzy i wywołał ujemne nastroje tak samo, jak fakt iż dotychczasowe próby zahamowania zwyczajki cen dały niewielkie wyniki. Prasa cytuje wreszcie głosy prasy angielskiej, wskazując na to, iż należy się jeszcze spodziewać dalszej zniżki kursu franka aż do 150 wzgl. 160 franków za funta.

Jakie jest stanowisko Ameryki?

Bukareszt, 17. 9. (R) Dzienniki donoszą, że agencja włoskiej kompanii żeglugi w Constanzy otrzymała z Rzymu polecenie wstrzymania wyjazdów statków włoskich do portów sowieckich na Morzu Czarnym.

Paryż, 17. 9. (A) „Information“ w depeszy z Nowego Jorku przynosi następujące wiadomości na temat ustosunkowania się Waszyngtonu do sytuacji, wytworzonej przez ostatnią zniżkę franka, twierdząc, iż Waszyngton pragnie: 1) utrzymać ogólne ramy współpracy międzynarodowej, 2) pozwolić Francji na szeroką swo-

bodę ruchów i na określenie wartości franka, 3) nie interpretować obecnej zniżki jako celowo dokonanej deprecjacji waluty, będącej wynikiem wrogiego odnoszenia się do interesów innych państw, 4) wziąć pod uwagę nowy kurs, przy którym dewiza francuska mogłaby powrócić do równowagi.

Dziś pełna tabela wygranych Loterii Klasowej

Zmiany w pierwotnym planie podziału Palestyny

Szerokie kompetencje komisji ankietowej

Londyn, 17. 9. ZAT. Cała prasa angielska poświęca wiele uwagi kwestii palestyńskiej w związku z debatą w Radzie Ligi Narodów i dalszą procedurą w sprawie podziału Palestyny. Szereg rewelacji zamieszcza w tej sprawie konserwatywna „Morning Post”. Przypuszczać należy — podaje korespondent polityczny „Morning Post” — że kilku członków Komisji Królewskiej zaprosi się do nowego ciała, które kontynuować ma badania nad planem podziału Palestyny. Rząd brytyjski pragnie wyzyskać doświadczenie nabyte przez członków Komisji Peela podczas ich badań palestyńskich.

„Morning Post” charakteryzuje następnie stanowisko przywódców żydowskich i arabskich, zaznaczając, iż zdaje się nie ulegać wątpliwości, że przywódcy żydowscy będą współpracowali przy ustalaniu planu. Według przypuszczeń do planu pierwotnego wprowadzone będą liczne zmiany m. inn. wcielenie nowych dzielnic Jerozolimy do państwa żydowskiego. Mniej pewne jest stanowisko Arabów. Według

ostatnich doniesień przywódcy arabscy są bardziej powściągliwi. Naczelna Rada Arabska wkrótce rozpatrzy przebieg narad genewskich i być może wyklaruje swe stanowisko.

Zanim całokształt planu tędzie urzeczywistniony rząd wprowadzi pewne zmiany wewnętrzne w istniejącym reżimie zalecone przez Komisję Peela. Ograniczenie imigracji i kontrola nad transakcjami rolnymi stanowią tylko pierwsze kroki rządu w tym zakresie.

Wysoki Komisarz sir Artur Wauchope który bawi obecnie w Szkocji, gdzie spędzi swój dwumiesięczny urlop, przed powrotem do Palestyny konferować będzie z ministrem kolonii Ormsby Gore, zaś do owego czasu może pewne punkty najbliższej polityki ulegną zmianie:

„Daily Telegraph” w dłuższym artykule omawia debatę palestyńską w Radzie Ligi Narodów podkreślając, że „nowe specjalne ciało”, które zwiędzi Palestynę będzie wyposażone w szerokie kompetencje. Nie będzie to ko-

misja dla wytyczenia granic, lecz komisja dla prowadzenia rokowań z Żydami i Arabami i zalecenia najwłaściwszego podziału terytorium. Kompetencje te dają możliwość wprowadzenia większych lub mniejszych zmian. Ponownie otwarte zostały drzwi dla świeżych wysiłków w kierunku pojednania i zapewnienia spokoju w kraju.

Również „Times” referują obszernie przebieg debaty palestyńskiej w Radzie Ligi Narodów, dochodząc do wniosku, że nowa komisja, która jak najrychlej wyjechać ma do Palestyny, będzie miała do pokonania poważne trudności. Przeciwnicy planu podziału Palestyny nie wysuwają jednak żadnego realnego projektu. Dlatego też nie podobna w obecnych warunkach znaleźć innego rozwiązania, które by równocześnie odpowiadało istocie spraw syjonistycznych, arabskim potrzebom postępu oraz sprawie bezpieczeństwa, które to elementy zostały zagwarantowane przez Ligę Narodów.

Młody O.Z.N. - naśladowca O. N. R.-u!

Warszawa, 17. 9. (A) W dzisiejszej porannej prasie polskiej ukazała się wiadomość o zajęciach antyżydowskich w szkole technicznej imienia Wawelberga i Rotwanda. Jak się okazuje, wczoraj wieczorem Związek Młodej Polski t. zw. „Młody Ozon” rozesłał do całej prasy polskiej następujące oświadczenie: Wczoraj w dniu rozpoczęcia wykładów w szkole maszyn Wawelberga i Rotwanda członkowie „Związku

Młodej Polski” przesadzili studentów Żydów na lewą stronę. Przesadzenie Żydów odbyło się w całkowitym spokoju, przy ogólnym entuzjazmie (!) licznie zgromadzonych słuchaczy szkoły, których część natychmiast podpisała deklarację kandydacką do Związku Młodej Polski. Widać, że młodzież ozonowa postanowiła iść w ślady Oeneru na terenie wyższych uczelni.

Dwa napady bandyckie

Policja wojewódzka w Krakowie została powiadomiona o dwóch napadach bandyckich na terenie województwa krakowskiego.

W powiecie myślenickim, na drodze Zawada-Polanka, dwaj zamaskowani bandyci napadli na przejeżdżającego wozem Klemensa Polaka, któremu zrabowali 170 zł. W czasie pościgu sprawcy w osobach Józefa Fijałkowskiego i Stanisława Sikory zostali aresztowani. Poszkodowany rozpoznał w nich napastników.

W powiecie tarnowskim zakradli się bandyci do domu Jakuba Schlingera, gdzie zrabowali 5 zł w gotówce i wyroby tytoniowe wartości 20 zł. Poszkodowany dopiero po dwóch dniach zawiadomił policję, która wdrożyła dochodzenie.

Sprawy gdańskie — bez echa w Genewie

Genewa, 17. 9. (R) Wczoraj w południe odbyło się poufne posiedzenie komitetu 3-ch Delbosa i Sandlera, na którym wysoki komisarz Ligi Burchardt składał sprawozdanie o sytuacji w wolnym mieście. Komitet przyjął sprawozdanie do wiadomości, po czym wysoki komisarz natychmiast wyjechał z Gene-

wy, z czego wnioskować należy, że temu sprawozdaniu nie będzie nadane żadne znaczenie.

Z zebranych informacji wynikałoby, że ostatnie wypadki prześladowań mniejszości polskiej w Gdańsku, a w szczególności sprawa szkół polskich w wolnym mieście nie będzie dyskutowana.

Sensacyjna kradzież w samolocie

Paryż, 17. 9. (A) Na lotnisku paryskim, stwierdzono niezwykle ~~wypadki~~ kradzieży. Jedna z pasażerek, ~~okazywała~~ niemiecka, Daelen, która przybyła na lotnisko paryskie samolotem z Wenecji, zawiadomiła komisarza policji, że w czasie tej podróży powietrznej skradziono jej torebkę skózaną, zawierającą klejnoty na sumę ok. 150 tys. franków. Wśród klejnotów znajdowała się kolczyk z 8 wielkimi szafirami.

Skutki bombardowania Walencji

Walencja, 17. 9. (R) Przy wczorajszym bombardowaniu Walencji przez lotników powstańców 20 osób zostało zabitych, a 50 odniosło rany. Jedna z bomb uszkodziła poważnie budynek, w którym mieści się poselstwo norweskie.

do Hiszpanii, jednak władze policyjne odmówiły, tak że opuściła ona Paryż bez żadnych dokumentów i straciła się przedostać drogą nielegalną do Hiszpanii, opanowanej przez wojska gen. Franco.

„Intransigent” donosi, że pani Fontange, po przekroczeniu granicy francusko hiszpańskiej, została aresztowana przez wojska powstańcze. Dziennik wyraża obawę, aby nie stała się ona bohaterką jakiejś nowej sensacyjnej afery.

Wykrycie prawicowej organizacji terrorystycznej w Paryżu

Paryż, 17. 9. (R) Śledztwo prowadzone w sprawie ostatnich zamachów petardowych, doprowadziło do wykrycia tajnej organizacji, której członkowie, znani pod nazwą Ago ulards, byli zorganizowani na sposób prawie wojskowy. Znalezione przy tym znaczną ilość rozmaitej broni, a m. in. karabiny maszynowe oraz duże zapasy amunicji, również wszelkiego rodzaju. M. in. wykryto 17 skrzyń

zawierających każda po 20 granatów. Członkowie organizacji należą przeważnie do skrajnych ugrupowań prawicowych.

Wykrycie tej afery nie ma żadnego związku z wybuchami na ulicach Presbourg i Bois siee. Niedyskrecje popełnione w czasie śledztwa zmusiły władze do przyspieszenia dochodzeń, w rezultacie których dokonano dziś już szeregu aresztowań.

Zniknięcie rzekomej kochanki Mussoliniego

Paryż, 17. 9. (A) Znana z sensacyjnego procesu o zamach na ambasadora francuskiego w Rzymie de Chambruna aktorka i dziennikarka o awanturniczym zacięciu, p. Fontan-

ge, która po wyroku sądowym i odcierpieniu krótkiej kary została wypuszczona na wolność, zniknęła z Paryża. P. Fontange próbowała w Paryżu uzyskać paszport na wyjazd

Gen. Doihara -- „japoński płk. Lawrence“

Człowiek, który podpalił Chiny

LONDYN, we wrześniu.

Kim jest ów słynny Doihara, którego nazwisko wymawiają w Tokio z szacunkiem i obawą jednocześnie? Czemu przypisać jego tak wielkie znaczenie w Japonii?

„Japoński pułkownik Lawrence“ — oto krótkie, dosadne i tak wiele mówiące określenie dla szefa japońskiej służby wywiadów czej w Chinach.

Przeszłość jego okryta jest tajemnicą. Po dobno jest wychowankiem szkoły kadetów w Shikan Gato, a następnie służył jako podporucznik w jednym z pułków piechoty w Tokio.

Przypadek zrzucił, że wraz z kilku innymi oficerami odkomenderowano go w 1918 roku do Mandżurii, wówczas jeszcze prowincji chińskiej. Spędził tam 14 lat obracając się wyłącznie wśród Chińczyków, zyskując sobie wśród nich przyjaciół, poznając kraj i obyczaje ludności, strukturę gospodarczą, społeczną, organizację wojskową.

Raporty jego musiały zadowolić dowódcę wo armii w Tokio, bowiem gdy wrócił do Tokio, powierzono mu kierownictwo wywiadu japońskiego.

„CZYSTKA“

Doihara, teraz już generał, zarządził najpierw generalną „czystkę“ wśród agentów wywiadu. Większość usunął, ale od tych, których zatrzymał, wymagał pełnego poświęcenia dla sprawy. Mimo, iż kadry agentów zmalały do jednej trzeciej, wydatki na wywiad wzrosły. Doihara wynagradzał swoich ludzi po królewsku.

AGENCI

Agentów angażował prawie zawsze osobiscie. Miał ich wszędzie, w każdym mieście Mandżurii i Chin, w świątyniach chińskich, w klasztorach, wśród kupców, w armii, w restauracjach, palarniach opium. Jemu służy kelnery, tancerki, gejsze, członkowie tajnych stowarzyszeń, wybitni politycy, generałowie chińscy, bandyci — ludzie ze wszystkich warstw społecznych. On pierwszy w Japonii ocenił, jak wielkie usługi oddać może wywiadowi piękna kobieta. Potrafił wciągnąć do służby i zniechęconą białą rasę. Jemu służy „biali“ emigranci rosyjscy, dla niego pracują Grecy, nawet Francuzi, a także i Amerykanie nie gardzą rozdzielanymi jego hojną ręką pieniędzmi.

Gdy gen. Doihara idzie piechotą przez ulice Szanghaju, Pekinu, Mukdenu, czy Tientsinu, nikt by nie przypuszczał, iż jest to słynny „japoński pułkownik Lawrence“. Niski trochę otyły, wygląda raczej na komiwojażera, który w walizeczce niesie próbki taniego jedwabiu japońskiego.

RYZYKANT

Kiedys w Tientsinie tłum, dowiedziawszy się że chiński generał Hsun pozostaje w sto sunkach z Japończykami, chciał go zlinczyć. Gen. Doihara ukrył generała Hsun w koszu od bielizny i narażając się na wielkie niebezpieczeństwo, w przebraniu robotnika, osobiście przetransportował go na japoński okręt wojenny.

METODY

Jakie są metody działania japońskiego Lawrence'a?

W reprezentacyjnych willach, jakie posiada w każdym większym mieście chińskim, urządza on częste przyjęcia na które sprasza arystokratów chińskich, ambitnych dowódców wojskowych i polityków, bogatych kupców, wpływowych urzędników. Jest gospodarzem niesłychanie uprzejmym. Rozpoczynają się długie rozmowy o wielkiej kulturze, poezji, potem o wielkich przodkach gości i ich zasługach. Z każdego słowa, na cechowanego wyszukaną uprzejmością wschodnią, przebiega troska o Chiny. Doihara,

mogłoby się здаwać, to prawdziwy przyjaciel Chin. Propozycje jakie stawia gościom, mają zawsze na względzie dobro Chin.

W jakiś czas po takich ucztach wybuchają w miastach chińskich „dla dobra Chin“ masowe demonstracje na tle politycznym i społecznym, często nawet skierowane przeciw Japonii. Gdzieś zostanie zamordowany wybitny polityk chiński, czy bandyci dokonają zuchwałego napadu. Tu działa ręka Doihary.

INCYDENTY

Prace przygotowawcze do podboju Chin trwały bardzo długo. Gdy Tokio uznało, że Japonia jest dostatecznie przygotowana do ekspedycji do Chin, gen. Doihara otrzymał rozkaz zainscenizowania szeregu incydentów które by usprawiedliwiły wojenną wyprawę armii japońskiej do Chin.

W dniu 9 czerwca 1931 r. japoński oficer kpt. Nikamura wyjechał z Charbina, aby udać się w teren w charakterze rzeczoznawcy rolniczego. Władze chińskie ostrzegały go przed niebezpieczeństwem, grożącym ze strony bandytów. Nikamura jednak poje-

chał. Wyprawa jego została napadnięta przez bandytów. Nikamura poniósł śmierć.

Prasa japońska uderzyła na alarm, żądając odwetu na... Chinach. Zmobilizowano jedną armię. Nastąpiła interwencja mocarstw. Japonia uznała, że incydent nie jest wystarczający dla uzasadnienia inwazji.

Ale już 18 września następuje drugi incydent. Pod Mukdenem w nocy rozlega się detonacja. Próbowano wysadzić w powietrze most kolejowy. Patrol japoński pośpieszył na miejsce. Z ciemności padły strzały, kilku żołnierzy japońskich zostało zabitych.

Tym razem Japonia nie zwlekała. Tysiące żołnierzy, działa, czołgi, samochody pancerne, samoloty zwały się na Mandżurię. Wojna — a potem powstanie nowego „niezależnego“ państwa, Mandżuko.

Obecny zatarg powstał tak samo. Najpierw słynny incydent w Lukucziao i pożoga wojny w Chinach północnych, potem zastrzelenie oficera japońskiego koło lotniska chińskiego w Szanghaju i wojna o Szanghaj.

Gen. Doihara na razie znikł. Zrobił swoje, teraz głos mają działa i bomby lotnicze.

Roosevelt polecił wyładować transport samolotów i amunicji dla Chin

(Specjalna służba informac. „Now. Dziennika“)

Sanpedro. (Kalifornia) 17. 9. (R) Wobec wydanego zakazu przewozu materiału wojennego do Chin i Japonii na rządowych statkach amerykańskich, statek „Wichita“ wyładował dziś 19 wielkich samolotów bombardujących, przeznaczonych do Chin. Wyładowano również pozostały ładunek statku — karabiny maszynowe, drut kolczasty itd., przeznaczone dla Chin.

Szanghaj. 17. 9. (R) Decyzja prezydenta Roosevelta, zakazująca transportu broni statkami rządowymi na Daleki Wschód i ostrzeżenie wystosowane pod adresem linii okrętowych, wywołało żywe poruszenie w kołach politycznych Nankinu. Pewna wybitna osobistość polityczna chińska oświadczyła przed stawicielowi Havasa, że decyzja prezydenta

Roosevelta wyraźnie faworyzuje Japonię i jest niewątpliwie sprzeczna z często wyrażaną wolą społeczeństwa amerykańskiego, wolą zdecydowanej pracy dla pokoju na Dalekim Wschodzie.

Samoloty były kupione za gotówkę

Waszyngton. 17. 9. (R) Rzecznik ambasady chińskiej oświadcza, że 19 samolotów bombowych, które zostały nabyte dla rządu chińskiego, zostały zapłacone gotówką przed załadowaniem na statek „Wichita“. Jak sądzą, przedstawiciele rządu nankińskiego będą starali się wysłać transport samolotów innym statkiem amerykańskim, nie należącym do rządu, lub też statkiem pod obcą banderą

Zjednoczenie opozycji serbskiej i chorwackiej

Białogród 17. 9. (R) Po wczorajszych obradach w Zagrzebiu, między białogrodzkiimi przedstawicielami opozycji i dr Maczkiem, przywódcą ruchu chorwackiego, ukazał się w prasie komunikat, stwierdzający so lidarność zjednoczonej opozycji i osiągnięcie porozumienia z dr Maczkiem. Komunikat brzmi: „Nasze trzy stronnictwa pogodziły się co do wspólnej politycznej podstawy, pod względem wszystkich istniejących kwestyj, jak też i tych, które mogą się wyłonić. Będziemy w przyszłości prowadzili wspólną akcję polityczną i występowali jako jeden blok polityczny. To nasze przeświadczenie opiera się na ideach, które przyjął również dr Maczek. Przybyliśmy do dr Maczka, żeby mu to oficjalnie oświadczyć, a on to oświadczenie przyjął z zadowoleniem. Wobec tego należy się spodziewać, iż w bardzo krótkim czasie nastąpi wprowadzenie w życie tej od dzisiaj wspólnej akcji, gdyż nie już dzisiaj nie stoi na przeszkodzie, by doszło do upragnionego celu, którym będzie,

w co wierzymy, wspólne zadowolenie Serbów, Kroatów i Słoweńców“.

Białogród 17. 9. (R) Wiadomość o wstępnym porozumieniu między zjednoczoną opozycją serbską, a opozycją chorwacką, jest żywo komentowana w kołach politycznych stolicy. Według informacji z dobrych źródeł, przedstawiciele obu ugrupowań w czasie rozmowy, odbytej wczoraj w Zagrzebiu, porozumieli się co do rozwiązania głównych aktualnych zagadnień politycznych. W następstwie tego zjednoczona opozycja serbska wystosuje pod adresem prezydium opozycji chorwackiej pismo, które zatwierdzić będzie osiągnięte w rozmowach porozumienie. Jednakże zarówno w Białogrodzie, jak w Zagrzebiu, nie ujawnia się chęć publikowania treści tego porozumienia. Na razie ograniczają się jedynie do podkreślania jego doniosłości.

Sprawa 8 murzynów ze Scottsboro

jest w Ameryce terenem walki postępu z ciemnotą, demokracji z przesądami rasowymi. -- Światli Amerykanie nie ustają w walce z ciemnymi siłami swego kraju

„NOWY JORK, we wrześniu.

Kwestia murzyńska w Stanach Zjednoczonych jest ciemną plamą na gwiazdistym sztandarze tego kraju demokracji. „Sprawa ośmiu murzynów ze Scottsboro“ — tak się ta rzecz w Ameryce nazywa — jest tej kwestii wyrazem najjaskrawszym, jest najokrutniejszą ze wszystkich amerykańskich historii murzyńskich.

Idea sprawiedliwości, hasło równości ludzi wszystkich ras — po sześciu latach niezmordowanej walki ciemnoty z postępowością, częściowo już zwyciężyły. Pięciu murzynów ze Scottsboro zostało już uniewinnionych. O trzech pozostałych walka toczy się nadal.

Posłuchajmy szczegółów tej sprawy, obejmującej już 11 procesów, około dwudziestu wyroków śmierci, i setek przesłuchań świadków, i na jej tle wnikiwniejsze w istotę samej kwestii murzyńskiej. (Jak wiadomo, głośna ta sprawa została udratunkowana przez pisarza żydowskiego Małacha, którego reportaż sceniczny „Missisipi“ grany był swego czasu przez Teatr Młodych. — Uw. Red.)

W dniu 25 marca 1931 roku przez żyzne równiny stanu Alabama na południu kontynentu amerykańskiego biegł pociąg, typu u nas już nieznanego. Był to t. zw. w Polsce pociąg „wołowy“, towarowo - osobowy, wlokący się od stacji do stacji, manewrujący na każdym przystanku i przewożący — obok towarów — w wagonach nie o wiele lepszych od towarowych, ludzi najbiedniejszych. Pasażerowie pociągu z 25 marca 1931 byli nieliczni: murzyni, włączający się z miasteczka do miasteczka, poszukujący pracy i żebracy, kilku białych równie nędznych co murzyni, grupa biedaków w łachmanach, z których większość jechała bez biletu, gotowa w każdej chwili wyskoczyć na tor, gdyby się miał zbliżyć konduktor.

W Stanach południowych przedziały dla ludzi kolorowych nie są od parady. Ale tutaj nędza doprowadziła tych białych: mężczyzn i kobiety, i tych czarnych: kilkunastu murzynów i dwóch chłopców — do całkowitego niemal zbłądania. Jechali wszyscy razem.

9 murzynów i 2 białe kobiety

W większym przedziale jechało ich łącznie 15 osób. Dziewięciu murzynów, dwie białe kobiety i czterech białych mężczyzn. Nie wiadomo z jakiego powodu, kiedy i na jakim tle, dość, że wśród tej biedoty, w tej ciżbie ludzi głodnych, spragnionych i jadących gorzej niż bydło, wybuchła bójka. Murzyni byli liczniejsi:

wyparli białych ze swego przedziału i dalszą drogę odbywały dwie białe kobiety z dziewięciu młodymi czarnymi. Rosy Bates i Victoris Price, gdy pociąg zjechał do najbliższej po bójce stacji — Paint Rock — wybiegły z wagonu z nieludzkim wyciem i złożyły w policji meldunek, że zostały przez murzynów zgwałcone.

Dziewięciu murzynów zatrzymano. Osadzono ich w więzieniu w Scottsboro — w najbliższym miasteczku.

Tych dziewięciu oskarżonych, którzy na skutek jedynie słów dwóch białych kobiet stali się bohaterami niezawinionego zupełnie dramatu — to byli ludzie mizerni, maluchy pod każdym względem i wcale nie predestynowani do odegrania roli historycznej w walce postępu z wstecznością w wielkiej Ameryce.

Oto lista owych bohaterów: Roy Wright, niedorozwinięty dwunastoletni chłopak, wyglądający na lat najwyżej dziewięć; gdy go aresztowano, rozplakał się gorzko i zapewnił, że nie wie nawet, o co jest oskarżony. Willie Roberson, liczący lat piętnaście, kaleka, niezdolny zupełnie do popełnienia czynu, o którym wspominały w swej skardze dwie poszkodowane damy. Olen Montgomery — prawie niewidomy, dwudziestoczteroletni czarny jak heban murzyn, chudy i wysoki nie rozstający się z gitarą, przy której komponował smętne „songs“. Haywood Patterson, łagodny chłopak, zręczny i sprytny, znający sto rzemiosł i żadnego dokładnie. Eugeniusz Williams, jedyny mieszanec w grupie, mulat bardzo jasny, parobek w fermie, zajmujący się teologią. Andy Wright — najinteligentniejszy ze wszystkich. Clarence Norris, elegant i miłośnik perfum. Dwaj ostatni Charlie Weems, prawdziwy brunet i Orie Powel — analfabeta i brutal — byli owym złym elementem w tym czarnym towarzystwie.

Osiem wyroków śmierci

Rozprawa została wyznaczona w trybie przyśpieszonym: ośmiu podsądnych poza małym Roy Wrightem zostało skazanych na karę śmierci. Wszyscy zostali uznani winnymi czynu, lub czynów, które im imputowały oskarżycielki.

Ten masowy wyrok śmierci i burza, jaką rozpuścił w Stanach, można zrozumieć tylko wtedy, jeśli się zważy pogardę, nieufność i gotowość do posądzenia o każdą zbrodnię, jakie żywi biały Amerykanin przede wszystkim ze stanów południowych do swych czarnych

współobywateli.

Choć murzyni są w tych stanach sześciokrotnie liczniejsi niż biali — nie mają prawie żadnych praw faktycznych, choć mają wszystkie na papierze, a ich zeznania i ich słowa nie liczą się zupełnie. Murzyn nie odważyłby się złożyć skargi przeciwko białemu. I na odwrót: skarga, złożona przez białego przeciwko murzynowi, jest już z góry traktowana jako dowód. Właśnie z tych racji sędziowie stanu Alabama nie wzięli zupełnie pod uwagę opinii poszkodowanych. Rosy Bates i Victoris Price są dalekimi od czystych obyczajów i przykładowego trybu życia. Nie dziwiono się nawet, że pierwsza, po złożeniu skargi, zniknęła i że nie można jej było przez długi czas w ogóle odnaleźć. Zjawiła się po dwóch latach, wprost z Nowego Jorku, gdzie pod wpływem jednego z wybitnych kapłanów amerykańskich tak się odmieniła, że w sądzie w Scottsboro złożyła zeznania, cofając wszystkie oskarżenia i stwierdzając, że ani jeden z murzynów jej nie tknął. Pozostała tedy tylko Victoris Price. Ta jedyna oskarżycielka była po prostu pół prostytutką. Zeznania świadków, dotyczące jej sposobu życia, były tak drastyczne, że purytański sędzia nie kazał ich w całości stenografować. Ale dama Price, choć jedyna i tak bardzo niewiarygodna oskarżycielka — była białą, a w stanach południowych ta jedna dodatnia cecha wystarczy za wszystkie inne ujemne.

Wyrok wywołał oburzenie w stanach północnych, znacznie pod względem „murzyńskim“ postępowszych. Sprawa nabrała zabarwienia politycznego. Liga liberalna o tendencjach socjalistycznych. Liga demokratycznych powierzyła sprawę jednemu z najgłośniejszych adwokatów amerykańskich: murzynowi ze Scottsboro zajął się L. Leibowitz — sława palestry Nowego Jorku.

Walka Północy z Południem

Ludzie z Alabamy zawzięli się. Poczuli się otoczeni przez „Północ“. Zaczęli walczyć o głowy murzynów już nie w imię sprawiedliwości, ale po prostu dlatego, że te głowy chciały im nienawistny postęp z północy wydrzeć. Adw. Leibowitz był przedmiotem najostrzejszych napadów nie tylko w prasie południowej, ale i ze strony motłochu. Doszło do ekscesów, które jednak policja stłumiła z całą energią i w ciągu kilkunastu minut. Proces stał się walką północy z ciemnotą i demokracją. O samej winie czarnych — mówiło się coraz mniej.

Eugen Heltai

Nauka języka angielskiego

Na pierwszej godzinie spytałem mego nauczyciela, pilnego młodzieńca, który całe swoje życie ugruntował na podstawie metody Berlitz'a:

— Who is this gentleman?

A on odpowiedział:

— It is Mr Brown.

Następnie zapytałem:

— Who is this lady?

A on odpowiedział pieszczotliwie:

— It is Miss Daisy.

W ten sposób poznałem mister Browna i miss Daisy, którzy od owej chwili towarzyszyli nam przy wszystkich regulach, gdyż łączył ich z nami stale mój nauczyciel. Z mister Brownem łączyły się wszystkie nieprawidłowe czasowniki, podczas gdy miss Daisy grała dużą rolę przy stopniowaniu przymiotników.

Często występowali razem. Gdy mr. Brown pisał list, adresatką była zawsze miss Daisy. Gdy zaś miss Daisy wychodziła bez parasola, mr. Brown zawsze chronił młodą Angielkę przed skutkami złej pogody.

Historia ta skończyła się tak, że zakochałem się

w miss Daisy. Nie można się temu dziwić. Nigdy jeszcze nie widziałem piękniejszej panienki. Jest to już dawno temu, ale pamiętam doskonale, w jakich cudownych barwach opisywał miss Daisy mój poważny nauczyciel angielskiego. Zdaje mi się, że było to na trzeciej lekcji, gdy nauczyciel przeszedł do następujących szczegółów:

— Miss Daisy jest śliczną dziewczyną. Ma blond włosy, oczy błękitne, jak chabry, jej usta zaś są małe i czerwone, jak wiśnia (cherry). Taniec (dance) miss Daisy jest pełen wdzięku, jak lot motyla, a jej słodki (sweet) uśmiech przypomina dźwięk dzwonków. Mr. Brown jest bardzo zadowolony (is very glad).

Pan Brown miał rację. Czy mógł nie być zadowolony ze znajomości z miss Daisy? Sądziłem, że i ja, i mój nauczyciel cieszylibyśmy się jej słodkim uśmiechem. Zaczęłem zazdrościć mr. Brownowi, temu szczęśliwcowi, który dzięki nauce angielskiego i metodzie Berlitz'a przeżył tyle pięknych chwil z Miss Daisy. Przez kilka lekcji znośłem jeszcze stosunki mr. Browna z miss Daisy, aż nagle zazdrość wybuchła z niepomaganą siłą. Gdy pro-

fesor zaczął znów mówić o mr. Brownie, wtrąciłem niespodzianie:

— Drogi panie! Chciałbym prosić pana o przysługę.

Nauczyciel uśmiechnął się uprzejmie, ja zaś krzychałem z wściekłością:

— Jeżeli pan rzeczywiście chce, abym kiedykolwiek w życiu nauczył się angielskiego języka — niech pan przestanie z tym mr. Brownem. Nie chcę słyszeć jego nazwiska (name). Jest ono dla mnie wtrętne (odious). Niech pan zamiast tego wymienia jakiegokolwiek nazwisko. Panu nie sprawi to chyba różnicy.

Nauczyciel spojrzał na mnie ze zdumieniem. — Nie rozumiał, o co mi chodzi. Po chwili rzekł z wahaniem:

— Mówiąc prawdę, sprawia mi to pewną różnicę. Mam mój własny system i zawsze (always) pracuję z tymi dwiema osobami. Tak przyzwyczaiłem się do mr. Browna i miss Daisy, że nie mogę sobie wyobrazić jednej z tych postaci bez drugiej. Widzę je przed sobą tak, jakby żyły. Stworzyłem je, dałem im najpiękniejsze cechy zewnętrzne i wewnętrzne, zrobiłem absolutnego gentlemana z mr. Browna i królową (queen) z miss Daisy. Jestem z nich dumny, jak ojciec z dziećmi (children), jak poeta ze swych bohaterów. Jeżeli pan jednak chce mr. Brown umrze od tej chwili.

Westchnął smutnie, jakby żegnał się z drogim

Adw. Leibowitz już na wstępie swych kroków prawnych uzyskał rewizję procesu. Wskazał mianowicie, że wśród przysięgłych nie było ani jednego murzyna, że murzyni byli i są systematycznie wyłączeni z wyborów do sądu przysięgłych, powołał się na konstytucję, która uznaje równe prawa wszystkich obywateli i stwierdził, że w tej sprawie przeciwko czarnym murzyni muszą wchodzić w skład ławy przysięgłych. Sąd te wywody uznał i mianował — aby nie ulec całkowicie — kilku murzynów jako sędziów zastępczych. Nie wiadomo, dla czego i jakimi drogami, ale ci nowi sędziowie wycofali się zaraz po nominacji i nie byli obecni ani na jednym posiedzeniu sądu.

Sprawa przeszła przez instancje lokalne i za wędrowała do sądu najwyższego Stanów, który wyrok skasował. Sprawa powróciła znów do Alabamy — tym razem przed sąd w mieście Decator: w Scottsboro panowało już takie podniecenie umysłów, że o normalnych rozprawach sądu nie można było myśleć.

Podczas transportu więźniów z jednego miasta do drugiego, ciemny zupełnie i nieokrzesany Orie Powel, cierpiący zresztą na ataki nerwowe, próbował ucieczki i zadał przy tym dozorczy kilka ciosów nożem.

Listy miłosne kobiet

Ten wypadek oczywiście pogorszył sytuację obrony. Orie Powel nie umiał znaleźć się w roli, jaką mu narzuciła historia. Zresztą i jego towarzysze, mający kilkakrotnie w perspektywie po 60 ostatnich dni życia: od wyroku na śmierć do dnia egzekucji (potem wyrok był kasowany), zupełnie nie umieli sprostać swemu zadaniu. Żyli przez cały czas w zamknięciu zupełnym: wolno im było tylko odbierać listy. Przychodziły do nich całe wory listów z całej Ameryki, przeważnie od egzaltowanych, nieraz chorych psychicznie kobiet, od „miłośniczek“ czarnej rasy... Taki Haywood Pettersson wymienia na przykład listy z pewną damą angielską, „negrofilką“ o podkładzie patologicznym...

W więzieniu, pod wpływem tej olbrzymiej poczty przede wszystkim — prawie cała ósemka murzynów wpadła w jakiś rodzaj obłędu.

Sąd w Decator zmienił, mimo wszystko, wyrok sądu w Scottsboro. Być może, że stało się to dlatego, iż zmarł zastępca gubernatora stanu Alabama — Thomas E. Knigh, który sprawę skazania i wykonania wyroku na wszystkich osłams uważał za punkt ambicji osobistej. Williams ze swymi kolegami Wrigth, Montgomery ze swą gitarą, i przed sześciu laty piętnastoletni Roberson zostali oczyszczeni od wszystkich zarzutów i uniewinnieni. Od zarzutu zniewolenia został również uniewinniony analfabeta i brutal Orie Powel. Ale sędzia skazał go na dwadzieścia lat ciężkich robót za próbę ucieczki i napaść na dozorcę.

Wyrok byłby znacznie łagodniejszy — wyjaśnił sędzia, gdyby nie to, że w tamtej sprawie został uniewinniony (!?)

zmarłym. Ja zaś — nie wstydę się do tego przyznać — uśmiechałem się z satysfakcją, że udało mi się pozbyć niemilego i niebezpiecznego (dangerous) rywala.

Niestety, moja radość nie trwała długo. Mister Brown zniknął na zawsze, lecz miss Daisy nie pozostała bez kawalera. Miejsce mr. Browna zajął jeszcze niebezpieczniejszy zdobywca — niewieści mój nauczyciel angielskiego we własnej osobie.

Wszystko, co dotychczas przydarzyło się mr. Brownowi, było niczym w porównaniu z przygodą mi nowego partnera.

— Wczoraj spotkałem miss Daisy na ulicy (street) — opowiadał profesor, gdy zacząłem się uczyć czasu przyszłego. Podeszedłem do niej i zapytałem, czy mogę ją odprowadzić do domu?

Miss Daisy zaczerwieniła się, lecz rzekła z uśmiechem: — Tak (yes). Miss Daisy mieszka za miastem. Poszliśmy pieszo. — Droga była długa, ale serce moje było szczęśliwe (happy). Sądziłem, że wreszcie przyszła okazja do wyznania mej miłości (love).

Chyba nie muszę podkreślać, że zbłądziłem na te słowa. A więc po to zniszczyłem mr. Browna? Mr. Brown był w każdym razie postacią zmyśloną, a mój angielski profesor był żyjącym młodym człowiekiem (young man). Podczas gdy przed tym byłem zazdrosny o nazwisko, obecnie miałem rzeczy-

Kobiety, o których Londyn mówi

„Gdzie jest Bohemia“? — oto tytuł komedii Niny Jarvis, która teraz jest sensacją Londynu. Przed dwoma tygodniami manuskrypt tej komedii leżał jeszcze w szufladzie biurka w małym pokoiku dwóch sióstr, które miały te same marzenia: śniły o scenie. Nina chciała zostać sławną autorką dramatyczną, Maggie — wielką gwiazdą sceniczną. O szóstej Nina wdziewała swój mundur. Była sprzedawczynią programów w teatrze Haymarket. Właśnie miała się odbyć premiera. Podczas pauzy dowiedziała się Nina, że w jednej z łóż siedzi znany manager teatralny. Nie zastanawiając się długo, zapukała, wręczyła mu swój manuskrypt i prosiła o przeczytanie.

Nina Jarvis jest ładna i ma złote włosy. Próbowana szczęścia w różnych zawodach. Była już stenotypistką, manekinem, modelką, girlsą w chórze, a w końcu sprzedawała programy. W wolnych godzinach pisała sztukę, w której jej siostra miała grać główną rolę.

I rzeczywiście Maggie gra główną rolę w komedii swojej siostry. Obie stoją u progu wielkiej kariery, u progu sławy.

A może ta bajeczka z dnia powszedniego nie jest czymś tak nadzwyczajnym. Dodie Smith, jedna z najlepiej zarabiających autorek scenicznych, była przed kilkoma laty sprzedawczynią w domu towarowym i tylko przez przypadek sprzedawała pisaną nocami sztukę, miast sprzedawać, jak to było jej obowiązkiem, popielniczki, flakony i zabawki.

A Ruth Feiner, która tylko od czasu do czasu miała zajęcie jako zastępczyni maszynistki, głodowała przeważnie, a jeden cały tydzień żyła z tego, że sprzedała otrzymany od Elżbiety Bergner autograf. Stała się ona sławną też tylko dzięki przypadkowi. Mianowicie poznała pewną panią, która ofiarowała jej przez trzy miesiące mieszkanie z utrzymaniem — jeśli w przeciągu tego czasu zdoła napisać i sprzedać powieść. Ruth wygrała zakład. Jej pierwszą powieść „Kot przy drodze“ była sensacją. Napisała później dwie dalsze powieści, ciesząc się niezwykłym powodzeniem w Anglii i Ameryce. Kariera!

AWANTURNICZE ŻYCIE

Ale kariery tych kobiet błędną w cieniu awantur niczego życia Amerykanki Aime Crocker, która pod pięcioma różnymi nazwiskami znana jest zarówno w Paryżu, w Londynie, jak i w Nowym Jorku, Chicago i Tybecie.

Adw. Leibowitz wywiózł swych czterech wolnych klientów o świcie, w tajemnicy przed całym miastem. Szykowały się nowe ekscesy po tym „oburzającym“ wyroku.

Pozostało jeszcze trzech. Demokraci Ameryki nie ustają w walce z ciemnymi siłami swego kraju. Jest nadzieja, że Północ zwycięży. Że w Ameryce nie zapadnie ostatecznie wyrok, poddyktowany kolorem skóry oskarżonego, a nie jego winą...

wistego konkurenta. W wyobraźni widziałem już jak mój nauczyciel pochyla się i szepce słowa miłostne do uszka miss Daisy. Zdawało mi się, że miss Daisy uśmiecha się (smiles), gdyż zapomniała już o mr. Brownie i cieszy się teraz z komplementów nauczyciela angielskiego. O mnie, swym wiernym (true) rycerzu, gorącym wielbicielu, nie wie jeszcze nic (nothing); To już nie jest żart (fun). Tu trzeba działać, szybko i po męsku.

Na następnej lekcji — wciąż jeszcze uczyłem się czasu przeszłego — pokazałem nauczycielowi piśmienne wypracowanie. Zamiast zwykłego ćwiczenia, była to z trudem ułożona historyjka, jeżdżąca się od błędów.

„Przedwczoraj wieczorem (evening) poznałem miss Daisy. Była ładniejsza, niż kiedykolwiek. — Jej błękitne oczy (her blue eyes) patrzyły na mnie marząco. Powiedziałem jej, że od chwili, gdy uczę się angielskiego, ubóstwiam ją do szaleństwa. Robiłem jej wyrzuty z powodu znajomości z mr. Brownem. Przysięgła, że w ogóle nie znała mr. Browna. Po tym wymieniliśmy pana. Miss Daisy oświadczyła, że pana nie znosi i że między nią a panem nie może być mowy o miłości“.

Profesor przeczytał wypracowanie (essay) zdumiony i zaskoczony. Poznałem z jego spojrzenia, że sprawiłem mu ból, że jego serce (heart) krwawiło, gdyż ubóstwiał miss Daisy, jak ja. Stłumił je

cago i Tybecie.

Crocker, to jej panieńskie nazwisko, które już w siedemnastym roku życia zmieniła na Ashe. — Ale małżeństwo zostało wnet rozwiązane i młoda kobieta, niezwykle bogata i niezależna od nikogo, postanowiła podróżować i urządzić sobie życie we dle własnego upodobania. Już pierwsza jej podróż zawiodła ją przez Tahiti i Samoę do Indii. Żyła tam przez kilka miesięcy na dworze księcia indyjskiego, ale kiedy ta przygoda straciła posmak nowości uciekla z dobrze strzeżonego pałacu i ukryła się w chacie fakira, który wtajemniczył ją we wszystkie sztuki Yogów. Nauczyła się hypnozy, zaklinalnia węży i wszelkich tych sztuczek fakirskich, którymi wzbudzała sensację w Nowym Jorku, kiedy po piętnastoletnim pobycie na Dalekim Wschodzie powróciła do swojej ojczyzny, jako zdeklarowana zwolenniczka buddyzmu.

W kufrach jej znajdowało się dwieście pięćdziesiąt figurek Buddy i — tuzin węzów.

Na wielkim przyjęciu, urządzonym z okazji powrotu, przedstawiła swoim gościom czterometrowego węża. Kilka kobiet zemdiało z przestachu, a i większość panów ulotniła się, zanim podano szampana.

Kiedy po raz pierwszy przyjechała do Indii jako „ślepa pasażerka“ na okręcie towarowym, powiedział jej fakir wielką przyszłość. Wróżył jej długie życie, pełne powodzenia i sukcesów i — pięć małżeństw. W ogóle liczba pięć ma jej przynieść szczęście. Co do małżeństw, nie pomylił się zresztą mądry fakir. Poślubiła jeszcze czterech mężów, a ostatnio przed dziesięcioma laty, w 56 rocznicę urodzin, wyszła za księcia Golicyna. Jej ostatni mąż, z którym się też już rozwiodła, był o trzydzieści lat od niej młodszy; nazywała go dumnie „Prince Charming“, który ją tak kochał, że nie zważał na różnicę wieku i różne jej dziwactwa.

Przedostatni jej mąż, hr. Misnikow, nie miał takich wytrzymałych nerwów. Sypialnię paryską urządziła jak świątynię Buddy. Czterdzieści figurek Buddy, wielkości człowieka, spozierało ze ścian, a ich rubinowe oczy błyszczały niesamowicie, kiedy odkręcano światło elektryczne. Kiedy mąż zaproponował jej usunięcie figur z sypialni, odparła spokojnie: „Nigdy, raczej pozbędę się ciebie!“ Wobec czego Miskinow skorzystał z oferty.

Zazwyczaj przyjmowała u siebie gości w długich orientalnych strojach. Na ramionach ma wytatuowane węże, a jeśli wychodzi, to w towarzystwie przynajmniej połowy swoich buldogów, których posiada aż dwadzieścia sześć.

W Londynie dużo się teraz mówi o tej dziwnej kobiecie, której pamiętniki wzbudziły zrozumiałą sensację. Ale pani Aime, pięciorga nazwisk, nie ma zamiaru skończyć jeszcze swoich przygód. Zamierza za kilka, względnie kilkanaście lat wydać drugi tom autobiografii, który zawierać będzie dalsze jej romantyczne przygody. (S)

dnak swój ból, zmusił się do obojętności, poprawił z pogardą męczennika błędy w wypracowaniu i przeszedł niby obojętnie — do objaśniania prawideł czasu przeszłego. Lecz pod zewnętrzną maską szalała burza; sprawiał wrażenie zaśniętego wulkanu. Łagodnym głosem wyliczał prawidła, lecz gdy w końcu rzekł: — Naprzykład — w oczach jego zaślniła przekorna złośliwość.

— Naprzykład!.. Wczoraj wieczorem jadłem kolację z miss Daisy. Jedliśmy ostrygi i pili szampa. Miss Daisy była nieco oszołomiona, lecz dzięki temu miała jeszcze więcej wdzięku. Po kolacji..

Nie mogłem się opanować. Huknąłem pięścią o stół (table) i krzyknąłem rozkazująco:

— Dosyć! (Enough!) — Nie ścierpie, aby pan tak mówił o mojej narzeczonej!

I podczas gdy profesor zdruzgotany opadł na krzesło (chair) dorzuciłem tryumfująco:

— Tak, właśnie wczoraj wieczorem prosiłem o jej rękę!

Profesor zbłądził; wziął kapelusz (hat) i oddalił się bez słowa. Nigdy go już nie widziałem.

Od dawna już nie jestem zakochany w miss Daisy, lecz do dziś dnia nie znam angielskiego (english).

TABELA LOTERII

Z dnia 16 września

Clągnięcie I i II GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana zł. 5.000 na nr.:

106384
Zł. 30.000 na nr. 147881
Zł. 10.000 na nr. 41689 147748
Zł. 5.000 na nr. 68446 149121 168122
Zł. 2.000 na nr. 32441 47665 49713 71752
73084 74179 123520 125087 152723 160668
Zł. 1.000 na nr. 1563 9535 11375 12998
16281 28899 32149 40868 47182 53276 56166 63249
68564 84014 85207 103755 108534 117578 120333
120567 129313 143991 144123 146714 149334 160843
163420 165075 171066 179543 183644 185339
190594 190926

Wygrane po 200 zł

19 55 65 271 74 99 605 3 49 752 1035 99
95 660 728 953 2003 103 443 536 48 650 742
837 48 61 3034 155 476 525 82 703 849 4424
579 663 810 26 955 86 5223 474 532 36 911
6024 217 379 546 62 861 79 904 7072 311
53 76 95 738 48 53 871 84 8030 187 274 75
500 867 915 9087 185 210 18 39 48 64 95
354 508 43 927 67 70

10045 100 14 336 46 61 527 69 646 97
929 11032 290 303 76 418 24 518 794 898
12142 235 303 405 24 553 97 656 718 824 91
912 29 13055 215 78 446 665 738 79 828 925
14016 146 98 234 436 51 76 686 928 15011
44 120 1 291 402 59 78 517 16319 530 676
90 91 912 50 17209 37 333 44 425 556 72
609 25 47 829 18106 32 254 369 414 551 55
72 643 906 19024 146 92 351 453 693 823 37
38

20041 193 586 87 732 959 64 21185 330
484 521 37 765 99 840 910 15 52 22160 205
76 634 54 57 23050 133 40 260 62 436 580
854 898 24035 115 202 81 346 452 57 63
95 98 610 792 25097 196 299 314 25 68 424
616 716 19 86 910 50 26023 96 360 625 511
27092 201 38 308 74 477 96 580 94 770 947
28012 142 243 303 77 455 674 29110 22 565
626 733 89

30339 47 54 78 435 48 582 603 850 70
31178 202 317 88 403 533 780 834 59 61
32278 530 38 640 746 33181 242 559 600 22
37 706 10 963 34080 118 227 83 98 456 574
819 53 910 35005 361 84 684 745 847 48 913
36306 72 401 9 517 652 59 88 748 904 35
37110 14 39 203 36 368 594 651 767 88 854
69 76 921 94

38073 101 304 433 513 22 39 83 601 906
39003 8 167 308 71 81 416 81 952
40453 54 683 768 901 6 32 41371 476 771
806 83 42205 30 64 421 78 502 86 658 43012
364 90 473 679 701 90 947 45161 265 347
14 145 287 391 696 739 910 47 44106 203
640 878 46086 241 97 460 675 901 47197
260 316 438 62 515 78 88 620 43 718 533
54 48048 121 719 964 87 49131 32 221 361
87 425 543 963

50114 87 212 62 365 428 33 648 51031 76
407 607 507 818 964 52119 99 246 72 368
578 604 835 994 53034 291 447 538 53 692
860 993 54046 280 391 543 67 604 36 735
814 998 55037 69 73 96 278 85 534 752 804
5 954 59 55 56029 64 203 34 310 466 70 584
737 95 99 842 999 57060 113 37 65 267 358
406 18 513 638 763 843 58073 463 526 33
80 85 668 96 748 68 938 59271 308 73 539
77 84 85 92 94 746 98 816 25 64 74 926

60028 50 114 293 820 39 61032 56 58
144 432 90 543 842 83 952 66 62247 95 359
89 408 47 691 757 828 916 63077 115 92
306 404 505 698 747 64277 78 555 87 778
859 966 65096 133 42 321 497 699 819 43
56072 547 716 67128 276 327 959 63 68258
601 88 735 88 69015 53 95 174 301 86 659
92 910

70084 261 91 339 57 428 512 57 800 44
976 71028 64 124 356 479 606 90 723 31
881 83 91 72191 264 487 633 723 800 42 923
102 68 585 209 79 768 70 75209 14 383 400
41 81 809 909 35 37

76081 98 455 558 771 820 91 77009 82 105 87
91 329 457 514 53 639 709 810 78001 137 228
310 675 746 801 91 78019 37 87 318 461 4 79
518 610 762 893

80049 195 303 31 780 809 970 81057 187 205
595 655 866 78 959 82688 840 928 83024 81
248 646 51 782 846 978 84023 41 8 179 332 432
549 688 881 874 85000 31 170 401 20 872 86054
136 700 988 87078 170 325 601 61 74 90 837
71 981 88138 275 336 85 444 58 974 89055 113
370 83 411 44 502 58 835

„Ach kochana Dell — wdychają melancholijnie, gdy odwiedzam moje rodzinne miasto — postarzelismy się wszyscy od czasu, gdy tu byłeś po raz ostatni. Ile to ty masz lat? Czyś ty się urodziła rok czy dwa lata przed Nellie?“

„Oczekuję, że ja w tym miejscu podam liczbę moich lat, wyliczę przebyte choroby, a potem

90171 9 301 14 721 37 57 91071 228 368 412
39 512 41 87 788 92000 22 132 347 51 429 808
93038 493 521 57 824 77 818 906 94198 386
499 524 59 685 87 777 820 95084 126 416 575 7
92 600 35 8 759 72 940 86 96082 199 481 535
616 795 76 978 97085 170 240 418 518 64 890
744 56 907 36 98048 196 271 3 448 68 507 614
67 732 903 60 99159 247 302 82 453 560 75 97
678 736 66

100162 477 546 658 747 861 902 101008 17
67 157 267 451 642 749 947 102199 345 480 92
849 81 913 18 57 103004 8 45 83 99 115 44 85
318 59 414 722 824 104110 48 246 470 504 749
858 944 76 105067 410 803 25 56 988 106055
73328 497 644 806 44 908 60 74000 87 95
61 82 90 106 47 208 407 623 39 711 950 107037
106 43 281 564 684 793 886 108036 65 76 182
280 98 321 409 503 8 92 619 737 826 98 900
100014 87 187 360 523 672 806

110177 253 76 343 61 453 92 523 611 63
827 39 45 74 515 64 111109 254 81 649 908
112069 138 322 444 503 20 70 675 9 803 74
113155 49 309 73 476 84 627

114484 613 700 53 907 65 115049 139 56
205 331 89 449 504 602 50 87 116015 97
131 410 36 72 669 80 747 939 117025 159
253 309 34 519 59 632 40 874 76 936
118181 406 23 60 839 66 119126 407 71 770
81 88 909

120066 108 300 71 404 5 69 598 829 975
121246 338 56 427 32 43 92 510 751 83
122036 66 264 334 58 618 731 903 123210
27 337 124122 200 414 601 17 81 125023
198 533 716 126014 53 175 223 322 72
446 602 731 33 815 931 127048 54 258
343 89 561 66 702 128248 421 65 722 50
910 129060 384 504 51 636 768 935 63 99
130152 273 91 607 64 73 708 79 995
131130 46 346 672 702 78 891 132071 239
79 445 619 88 730 133003 12 22 38 115 404
5 658 67 750 818 134018 220 361 453 542
617 22 845 937 135183 271 475 551 66 933
136098 203 516 88 641 701 4 856 137076
244 53 611 806 914 73 138263 409 47 58
593 633 94 993 139128 38 338 793 922

140139 46 54 289 788 919 73 141230 431
474 511 730 80 935 142087 98 397 401 305
764 143221 70 320 501 32 901 144165 367
587 625 818 145017 153 73 366 892 975
146046 60 118 254 58 300 87 630 64 72
707 147116 298 403 501 627 805 19 148050
62 137 240 532 688 703 39 975 149170 330
68 440 563 635

150238 433 812 67 97 924 151172 290 352
1427 668 891 92 911 95
152590 99 766 813 153042 88 133 64 202
91 367 414 525 602 32 747 51 57 78 924
154277 390 416 64 563 748 155200 85 400
40 67 90 779 840 931 54 80 156029 142
625 836 68 157187 338 67 404 58 651 84
830 97 84 87 158537 638 734 929 56
159029 272 445 64 641 843

160020 154 228 57 430 89 601 54 94 762
96 856 920 81 161095 463 511 89 654 748
816 88 983 162021 282 606 98 729 966
163178 212 36 304 34 420 46 49 68 74
653 93 799 905 13 14 64 164032 383 453
513 832 94 948 165116 363 567 98 716 900
166061 76 94 110 209 56 65 89 517 42 94
783 934 167040 49 537 784 168087 154 92
433 78 674 745 873 941 169006 208 42
70 630 90 88

170046 122 93 260 485 518 31 806 944
171013 126 316 46 420 96 520 70 682 823
67 917 27 172179 305 9 741 927 38 173045
263 328 601 820 174293 363 422 731 8884
94 928 29 89 175103 242 50 382 582 617
62 749 862 72 91 176041 273 306 37 89
96 493 643 769 848 75 89 931 79 177002
39 128 263 381 441 781 178008 811 31
179452 637 41 96 871

180130 60 657 96 98 891 957 69 82
181246 666 847 998 182092 373 87 421 530
700 45 76 80 807 32 64 183106 996 522
23 715 869 82 91 184085 566 888 97
185362 454 904 20 186094 164 233 317 31
94 413 680 187024 97 156 74 207 353 562
700 837 70 188008 52 288 302 5 36 584
877 189082 104 254 394 747 915 84
190094 116 433 667 937 191048 50 361 407 50
547 972 192635 938 68 193255 606 536 194006 18
163 72 230 99 376 941

Clągnięcie III

Wygrane po 200 zł

139 241 405 526 628 763 868 93 1092 396
442 750 805 26 90 2086 386 3010 31 447 62
312 34 406 575 958 4407 55 641 941 73 83
5459 834 6203 56 728 818 930 99 7032 93
351 569 8508 615 869 9015 126 297 686 757
83 85

10089 219 506 800 11097 336 92 598
12152 65 233 340 470 88 643 92 13599
14077 125 38 228 693 864 970 15013 65
369 772 16028 169 216 518 17408 906 32
41 18303 4 14 420 83 741 896 19154 216
28 306 22 410 571 716 973
20258 409 549 960 80 21523 927 99 22094
143 47 224 91 549 23027 728 72 824 934
24091 148 314 467 25118 59 761 834 38
26297 317 89 596 636 27640 718 883 28994
29292 414 61

30172 323 87 681 959 31434 671 856
32350 459 581 725 96 33015 60 167 480 734
34720 889 35681 36364 558 877 37187 524
641 801 983 38358 480 941 39778
40045 457 596 620 48 73 41323 43 59 83
879 96 42227 62 967 43072 239 723 44067
930 45096 167 77 271 657 700 2 944 46052
79 235 99 432 63 93 664 83 750 47057 89
449 547 632 918 48028 239 777 843 49018
36 495 656

50228 513 619 40 736 931 40 41 51167
200 301 801 919 51 52005 10 331 842 950
53286 410 720 834 54160 84 299 490 55437
525 86 933 56315 61 687 57242 79 367
58313 402 538 41 78 609 741 59295 514 656
747

60103 213 310 584 689 61527 961 97
62204 616 98 801 906 63107 416 547 68
899 64066 65422 991 66073 176 294 321
447 71 535 910 67013 506 63 730 885 97
984 68226 349 561 752 69061 433 521 611
26 763 806

70381 684 898 71170 238 408 623 863
967 72273 413 837 73154 64 83 334 435 78
513 781 74045 190 373 970 75701 58 825
76197 258 429 735 77102 41 353 456 957
78191 751 79060 146 218 59 312 13 843 992
80577 866 931 81384 428 86 567 82178
260 518 719 828 83196 273 74046 279 308
408 640 63 85233 311 554 723 51 955 86387
516 703 874 918 39 73 87011 121 36 432
754 90 813 69 88042 44 165 588 89289 349
764

90016 276 89 397 673 977 837 91149 58
424 691 771 800 920 49 92181 277 396 749
93506 663 94288 959 64 96020 103 277 355
468 84 955 97328 50 95 778 94 948 98002
303 402 32 45 957 99130 501 705 69
100021 34 39 97 430 92 782 910 19101238
44 459 522 791 939 86 102404 25 75 381
471 624 66 949 103988 104329 495 506 683
870 925 105257 731 106071 166 44 201 333
427 597 107204 516 24 790 980 108320 626
29 109217 20 79 420 679

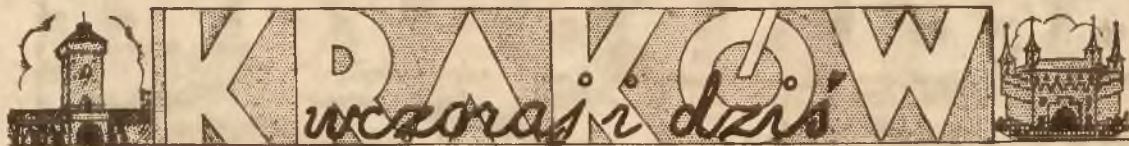
110079 100 294 432 618 990 111363
112089 106 344 113005 34 247 452 94 523
930 114006 308 603 22 932 115161 281 886
985 116245 504 61 751 944 117074 459 82
701 40 118017 20 788 838 119122 345 638
78 799

120115 53 89 209 96 409 683 739 80 800
121409 828 48 993 122075 113 422 835
124905 6 125223 362 70 479 126126 943 54
127557 764 965 128234 391 541 73 129804
937

130625 488 66 131099 161 293 312 524 35
83 636 132174 620 397 133023 74 262 517
134277 540 63 951 135096 280 999 913 31
136399 437 589 605 76 791 137221 705 892
138079 421 729 139846

140095 288 308 421 33 99 663 141247 825
142041 412 20 627 57 94 807 143045 46
716 34 144033 264 73 479 541 54 858 922
26 68 145024 130 943 70 146346 568 602
704 57 147033 148 516 148569 90 149861
150200 9 511 151040 235 944 152134
153848 956 154084 87 204 35 357 404 593
928 61 155080 126 204 14 58 792 989
154221 86 98 319 624 60 702 960 157186
284 586 712 158083 250 310 406 909 87
159268 327 472 573 621 92 710 897 942

160163 454 718 927 161316 638 42 942
162036 563 668 163036 113 345 614 62
164157 305 467 880 165126 230 50 440 590
763 166107 259 339 456 611 906 167078
185 245 64 650 168164 205 343 804 13
169273 387 484 537 748 76 88 841
170285 333 60 78 426 669 839 171236 450
172301 25 42 632 987 173011 360 67 598
772 897 175497 699 870 176431 865 177



Czy dojdzie do rewizji procesu Marii Ciunkiewiczowej?

Według wiadomości nadeszłych z Warszawy spodziewać się należy w najbliższym czasie decyzji Sądu Najwyższego w sprawie rewizji procesu Marii Ciunkiewiczowej, bohaterki głośnej afery oszukańczej w Grand Hotelu w Krakowie.

Za pośrednictwem adwokata Hofmoki-Ostrowskiego wniosła Ciunkiewiczowa pismo do Sądu Najwyższego, w którym domaga się rewizji procesu, przytaczając szereg momentów, rzekomo nowych i w sprawie dotychczas nie ujawnionych.

Skarga atakuje ostro b. sędziego w krakowskim Sądzie Okręgowym dr. Józefa Watora, który prowadził śledztwo w sprawie Ciunkiewiczowej, zarzucając mu, że w czasie prowadzenia śledztwa dopuścił się przewinień, za które został usunięty ze swego stanowiska.

Wnioskodawca domaga się wydelegowania sędziego do spraw szczególnej wagi, który zbadałby wszystkie akta sprawy i przesłuchał również obrońców Ciunkiewiczowej, adwokatów dr. Woźniakowskiego, dr. Aschenbrenera, Ettingera i Jarosza.

Obrona Ciunkiewiczowej zmierza do wykazania, że padła ona ofiarą nie zbiegu okoliczności ile złej woli i zbrodniczych zabiegów ze strony towarzystwa asekuracyjnego i nadużycia władzy ze strony sędziego śledczego.

Na rozstajnych drogach w Podgórzu odbyła się wizja lokalna

W styczniu br. pisaliśmy o nieszczęśliwym wypadku, jaki miał miejsce na Placu Zgody w Podgórzu. Przejeżdżający tędy rowerem Wincenty Hans, urzędnik zarządu miejskiego w Krakowie, został najechany przez motocykl wojskowy.

Na skutek zderzenia Hans spadł z roweru i doznał licznych obrażeń oraz skomplikowanego złamania nogi. Wniósł on skargę przeciw Skarbowi Państwa, domagając się odszkodowania w wysokości 15.000 zł oraz renty dożywotniej.

W wyniku tej skargi przeprowadzona zo-

stała wizja lokalna na Placu Zgody w Podgórzu. Na miejsce wypadku przybył sąd, pod przewodnictwem s. o. dr. Hollendra, zastępcy Prokuratury Generalnej oraz zastępcy powoda adw. dr. J. Niechtauser.

Sąd przesłuchał na miejscu kilku świadków, którzy byli świadkami wypadku. Natomiast do odtworzenia przebiegu wypadku nie doszło, gdyż motocykl wojskowy nie mógł przybyć z powodu przeszkód natury służbowej. Wobec tego wizja lokalna będzie jeszcze raz powtórzona.

Nadużycia przy pobieraniu lekarstw w zarządzie miejskim

Przed sądem krakowskim toczy się dziś proces Bolestawa Bruzdy, oskarżonego o to, że współdziałał w podrabianiu recept lekarskich i pobieraniu lekarstw, czym naraził zarząd miejski w Krakowie na stratę kilkuset złotych.

Sprawa pozostaje w pewnym związku z osobami, które odpowiadały swego czasu za fałszowanie recept na szkodę Dyrekcji Polskich

Kolei Państwowych w Krakowie. Bruzda, działając w porozumieniu z tymi osobami, przedstawił w zarządzie miejskim sfałszowane recepty, na których podpisywał lekarzy krakowskich.

Oskarżony wypiera się winy, jednak eksper-tyza grafologiczna przemawia przeciw niemu. Trybunałowi przewodniczy s. o. dr. Solecki.

Wyskoczyli z płonącego samochodu i uratowali sobie życie (Katastrofa pod Krakowem)

Dziś na szosie pod Olkuszem miała miejsce katastrofa samochodowa, która na szczęście zakończyła się bez śmiertelnych ofiar.

W pewnym momencie w limuzynie, którą jechał z Krakowa do Częstochowy Władysław Łubieński z Kuber (pow. Kępno, woj. poznań-

skiego) wraz z szoferem Józefem Piórkowskim nastąpiła gwałtowna eksplozja motoru i pożar.

W ostatnim momencie z objętego ogniem auta zdołali wyskoczyć w płonących ubraniach Łubieński i jego szofer, przy czym Piórkowski doznał poważniejszych poparzeń twarzy, szyi i rąk i odwieziony został do szpitala olkuskiego. Stan jego nie jest groźny i za kilka dni będzie mógł opuścić szpital.

Władysław Łubieński doznał powierzchownych poparzeń twarzy i rąk. Po opatrzeniu odjechał do domu koleją. Auto uległo prawie do- szczerstemu zniszczeniu.

Wojewoda krakowski na wizytacji

W dniu wczorajszym pod przewodnictwem p. wojewody dr. Tymińskiego odbyła się w Tarnowie konferencja starostów: bocheńskiego, brzeskiego, dąbrowskiego, tarnowskiego, dębickiego i mieleckiego. Tematem obrad były aktualne sprawy wymienionych powiatów.

Nuncjusz papieski przybywa do Tarnowa

W dniu 20 bm. przybędzie do Tarnowa nuncjusz apostolski msgr. Cortesi, który będzie gościem ks. biskupa ordynariusza Lisowskiego.

B. więzień Berezy zaskarży Skarb Państwa

Jak słychać, w krakowskich sferach adwokackich omawiany jest plan wniesienia skargi o odszkodowanie przeciw Skarbowi Państwa przez jednego z b. więźniów Berezy.

Według zapodań owego więźnia, odniósł on w czasie pobytu w obozie trwałe uszkodzenia na zdrowiu, co zaświadcza świadectwami lekarskimi.



TEATR/IM. J. SŁOWACKIEGO

Piątek: „Kolekta“ z Lucyną Szczepańską.

TEATR „BAGATELA“

„Hrabia Luksenburg“ operetka Lehara

REPERTUAR KINO I TEATROW

A. POLA: „R. 107 wzywa pomocy“ i „Naręczona z przy- padku“.

APOLLO: „Kapitan Taylor“ (Gary Cooper).

ATLANTIC: „Sonata księżycowa“ (Ignacy Paderew- ski) i „X-27“ (Mariena Dietrich).

FROMIEN: „Skowronek“.

STELLA: „Będzie lepiej“ (Szczepko i Tonko).

STREKA: „Północ woła“ i „Pod Twoim urokiem“.

UCIECHA: „Znachor“ (Janusz Szepowski, Barszczew- ska, Zacharowski i in.).

WANDA: „Bahatorowie Morza“ (w rolach gł. Freddie Bartholomew, Spencer i inni).

CYRK STANISŁAWSKICH: Program światowych atrakcyj; pocz. 8.30 wiecz.

prorocstwo spełniło się.

Momentalnie stosunek jej do tych dziewcząt, które wychowała — zmienił się. Stała przed nimi jako stara kobieta.

— Nigdy nie mówiłam o moim wieku, bo nie chciałam, abyście myślały o mnie kategoriami lat. Starastał się, aby mój umysł pozostał młody, moje ciało zdrowe, a osoba moja przyzwocie ubrana. Innymi słowy starałam się dotrzymać kroku czasowi nie pozwalając, aby mnie postarzał.

— Mówiąc wam to, chciałam was wzmocnić na ten dzień, gdy młodość was opuści. Każdy wiek ma swoje radości. W młodości jest to radość, podniecenie, dreszcze. Dla wieku średniego przychodzi rozrost indywidualności, rozwój, uznanie. Starsze lata niosą w darze zrozumienie, zdrowy sąd, tolerancję. Przyjmując wszystkie fazy rozwoju tak jak idą bez żalu za minione lata i bez wyglądania w przyszłość — nie będziecie się starzeć. Starajcie się nie skreślać ze swego życia roku jednego za drugim. Patrzcie na nie jako na rzekę płynącą między brzegami, w coraz większej pełni obfitości.

— Są tacy, co mówią, że „nie na to nie możemy poradzić“. Ja przeciwnie, uważam, że możemy, ale kosztem wielkiego wysiłku. Czy war-

to się wysilać?

— Myślę, że tak. Doktorzy mówią, że jest to kwestia instynktu samozachowawczego. Podobno, gdy zaczniemy sobie wmawiać, że jesteśmy chorzy — będziemy chorzy. Gdy będziemy wciąż myśleć i mówić o starości — będziemy starzy.

— Przypuśćmy, że mam robotę, którą mam wykonać w 8 godzin. Pracuję chętnie. Widzę jednak, że nie zdążę skończyć w oznaczonym czasie. Pracuję gorączkowo i nie daję mi to już zadowolenia i ciągle mam przed oczyma tę granicę. Ogarnia mnie przerażenie. Stoi nade mną widmo przegranej. Być może zrezygnuję i poddam się: „Pocóż mam walczyć. I tak nie zdążę“.

Wiem, że nie mogę zatrzymać czasu, ani śmierci. Ale czyż mam wybiegać naprzeciw z okrzykiem, że może się zabrać równie dobrze teraz jak później?

Wiedza mówi, że człowiek może pracować pożytecznie długo po tym, gdy skończył 60 lat. Ale wiedza zgadza się, że bez nadziei — człowiek nie ma o co się oprzeć. Ale gdy ktoś nieustannie myśli o ograniczeniach, nadzieja ginie. Strach przed śmiercią jest powszechnym zjawiskiem. Ale są ludzie, którzy tak wypeł-

niają sobie życie pożyteczną, dającą zadowolenie pracą, że myśl o rozkładzie wcale im nie przychodzi do głowy. Świat daje tak wspaniałe możliwości, że nie warto tracić czasu na przysłuchiwanie się powolnemu mijaniu czasu.

Moje argumenty są bardzo poważne. Dwa tygodnie spędzone wśród krewnych, którzy biadają nad starością, czynią mnie chorą. Ja natomiast unikam luster i nie wyciągam żadnych historii z dawnych lat. Myślę, że czekają mnie jeszcze całe lata radosnej pracy. Pocóż mam powtarzać wciąż: „Każdy raz gdy stawiasz krok, przybliżasz się do śmierci“.

— Dobrze — mówią moi przeciwnicy — możesz o tym nie mówić, niemniej stajesz się coraz starszą!

— Można by myśleć, że ja tego nie wiem. Wiem, ale, na Boga, cóż z tego? Bez mej woli dostałam się na ten piękny świat. Podoba mi się ta ziemia. Lubię pracować, ciekawa jestem co jeszcze zobaczę. Po co mam sobie powtarzać, że pozostało mi już na ten cel tylko parę lat?

— Tak więc, jeśli ktokolwiek zapyta mnie o mój wiek, usłyszy zawsze: „Proszę się nie obrażać, ale do prawdy to nie pańska rzecz“.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Przed automobilowym raidem pań

Dziś w piątek w godzinach od 16—18, komisja techniczna automobilowego raidu pań przyjmować będzie wozy uczestniczek raidu.

Przyjęcie wozów odbywać się będzie na Wybrzeżu Kościuszkowskim pomiędzy ul. Karową i Lipową.

Notujemy, że stosownie do uchwały komisji sportowej A. P., wszystkie kwoty przeznaczone na nagrody regulaminowe, przebrane zostaną na konto Funduszu Obrony Narodowej. Zamiast nagród zwyciężczyń otrzymają specjalne plakiety, oraz nagrody pozaregulaminowe.

Zmiana terminu meczu ligowego

W nadchodzącą niedzielę miał być rozegrany mecz piłkarski o mistrzostwo ligi państwowej pomiędzy Śląskiem AKS a lwowską Pogonią. Ze względu na to, że w dniu tym AKS startuje w turnieju Gedanii w Gdańsku, mecz ligowy z Pogonią przesunięty został na 7 listopada br.

Turniej piłkarski w Gdańsku

W dn. 18 i 19 bm. rozegrany zostanie w Gdańsku turniej piłkarski, organizowany przez KS Gedanię z okazji jubileuszu 15-tu lat istnienia tego jedynego w Gdańsku polskiego Klubu sportowego.

Program gier w turnieju przedstawia się następująco:

18 bm. drużyna amatorskiego KS walczyć będzie z SVfR Preussen Królewiec, a nazajutrz Ślązacy wystąpią przeciwko Gedanii.

Dożywotnia dyskwalifikacja piłkarza

Zarząd ŁOZPN zdyskwalifikował dożywotnio reprezentacyjnego piłkarza Łodzi, Mielczarka z RKS Widzew.

Mielczarek pobił gospodarza klubu i członka zarządu RKS Widzew w odpowiedzi na odmowę wydania przez klub sprzętu dla drużyny „dzikiej” w której grał Mielczarek.

Henkel pokonał Budge

W Chicago rozegrano we środę szereg meczów pokazowych, w których brali udział zwycięzcy niedawno zakończonych międzynarodowych mistrzostw St. Zjedn.

Wynik meczu Jędrzejowskiej w grze podwójnej pań już podaliśmy. Na tych samych zawodach Henkel uzyskał sensacyjne zwycięstwo nad pierwszą rakieta świata Amerykaninem w dwóch setach 6:1.

Drugim tenisistą angielskim von Cramm pokonał Amerykanina Buggsa 2:5, 8:6, 6:4.

Z całego świata

W dn. 3 października rozegrany zostanie w Wiedniu międzypaństwowy mecz lekkoatletyczny pomiędzy reprezentacjami Austrii i Włoch.

Jak donosiliśmy niedawno amerykański pływak Flanagan ustanowił nowy rekord świata na 1500 m. stylem dowolnym, uzyskując wspólny wynik 18:18,2 minut.

Rekord ten należał do słynnego pływaka szwedzkiego Arne Borga i był ostatnim rekordem tego zawodnika, który widniał w tabeli światowych rekordów. Obecnie słynny w swoim czasie wielki talent szwedzkiego pływaka, który posiadał rekordy świata w kilku konkurencjach, nie jest rejestrowany w aktualnej tabeli światowych rekordów.

Dotkliwa porażka bokserów Warszawianki w Kopenhadze

We środę około północy zakończony został mecz bokserski, pierwszy z zapowiadanych trzech na terenie Danii.

Mecz odbył się w Kopenhadze przeciwko kombinowanej drużynie kopenhaskiej i przyniósł dotkliwą porażkę Warszawianki w stosunku 2:10. Szczególnie przykłą jest przegrana mistrza Europy Polusa, którego na punkty pokonał Jens Nielsen.

Wyniki techniczne notujemy:

W wadze piórkowej — Rażniewski został wypunktowany przez Vervina, byłego mistrza Danii.

W wadze lekkiej — jedyne zwycięstwo dla War-

szawianki wywalczył Woźniakiewicz, bijąc na punkty Andersena. W tej samej wadze przegrał na punkty Polus do Nielsena, reprezentacyjnego pięściarza Danii. Polak niewątpliwie zasłużył co najmniej na remisie.

W wadze półśredniej Jacobsen wypunktował Ta borka, w wadze średniej Karpiński przegrał na punkty do Bonde, a wreszcie w wadze półciężkiej Zarembo pokonany został na punkty przez Kay Nielsona.

Bokserzy Warszawianki walczyć będą po raz drugi w Kopenhadze w nadchodzący piątek.

Nowe zwycięstwo Jędrzejowskiej w grze podwójnej

We środę rozegrany został w Chicago pokazowy mecz w grze podwójnej pań.

W grze tej Jędrzejowska grając w parze z

Angielką Wheeler pokonała parę chilijsko-niemiecką Lizana—Horn 6:4, 6:3.

O mecz rewanżowy Polska-Belgia

Zarząd PZPN zwrócił się do Związku Belgijskiego z zapytaniem, kiedy projektowany jest przyjazd reprezentacji Belgii do Polski na mecz rewanżowy.

Sprawa powyższa rozważana była na ostatnim zebraniu Związku Belgijskiego. Z obrad wynikało, że Belgowie w ciągu bieżącego sezonu, który kończy się dla nich w czerwcu 1938 r., nie będą w stanie wysłać swej drużyny do Polski, ze względu na brak wolnych terminów.

W sezonie tym Belgowie rozegrać mają tradycyjne mecze z Polską i Holandią, odłożony mecz z Włochami oraz eliminacje o mistrzostwo świata. Ponieważ kluby belgijskie zażądały, aby reprezentacja Belgii grała najwyżej 6 meczów w sezonie, przeto Związek Belgijski dopiero w roku przyszłym może przysłać swą drużynę do Polski, proponując konkretnie termin spotkania na wiosnę 1939.



Na ogłoszenie, że redakcja poszukuje siły, by załatwiać dział odpowiedzi redakcyjnych, zgłasza się starszy pan.

— Czy czuje się pan na siłach, żeby odpowiadać na niemożliwe pytania?

— Oczywiście. Jestem ojcem ośmiorga dzieci.

— Słyszałeś, nasz poeta się żeni?

— No tak, chce podwoić liczbę swych czytelników.

— Co? Ty, jaroż, jesz kotlet cielecy?

— Dla mnie to nie jest mięso.

— A co?

— Owoc zakazany.

Przed sądem odbywa się sprawa Bonifacego, który rzucił na sąsiada butelką wina i rozbił mu głowę. Po zeznaniach świadków sędzia zadaje oskarżonemu pytanie:

— Co pan może przytoczyć na swoją obronę?

— To, panie sędzio, było bardzo lekkie wino...

— Wiesz? Kapitan tego statku został zwolniony ze swego stanowiska.

— Dlaczego?

— Bo był daltonistą. Nie odróżniał kolorów

i zamiast na Morze Czerwone, wyjechał na Czarne.

— Czy mogłbym prosić panią o cokolwiek do jedzenia? Jestem bezrobotnym artystą cyrkowym...

— A co pan robi?

— Byłem polykaczem ognia.

— Teraz nie mam nic odpowiedniego dla pana, ale szkoda, że pan nie przyszedł do nas w zeszłym tygodniu! Na strychu wybuchł pożar, najadł by się pan wtedy do syta!...

— Ta pani Lala jest jednak znacznie starsza niż przypuszczałem.

— Po czym sądzisz?

— Pytałem się jej, czy zna dramaty Szekspira, a ona mi mówi: — Oczywiście. Byłam na wszystkich prapremierach.

— Mężatka, czy panna? — pyta sędzia świadka na rozprawie.

Świadek wdycha ciężko:

— Panna — dyktuje sędzia sekretarzowi.

— Żonaty, czy kawaler — pyta sędzia następnego świadka.

Świadek wdycha.

— Żonaty — dyktuje sędzia.

— Ile pan policzy za przenocowanie w pańskim pensjonacie?

— Hm, to zależy od położenia...

— Najchętniej leżę na wznak, — ile pan za to liczy?...

Gość: — Dlaczego ja dostałem mniejszą porcję niż tamten pan?

Kelner: — Bo pański pociąg odchodzi o 5 minut wcześniej.